

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ฉบับปรับปรุง

พ.ศ. ๒๕๕๙

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
General Education

หลักสูตรปรับปรุง
พุทธศักราช 2559
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
หมวด 1 ข้อมูลทั่วไป	1
1. รหัสและชื่อหลักสูตร	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
4. รูปแบบของหลักสูตร	1
5. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	1
6. สถานที่จัดการเรียนการสอน	2
7. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	2
8. ผลกระทบจากข้อ 7.1 และ 7.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพันธกิจของมหาวิทยาลัย	5
9. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย	6
หมวด 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	7
1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	7
2. แผนพัฒนาปรับปรุง	8
หมวด 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	9
1. ระบบการจัดการศึกษา	9
2. การดำเนินการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	9
3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	9
หมวด 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	13
1. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	13
2. แผนที่แสดงผลการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ จากหมวดวิชาศึกษาสู่วิชา (General Education Curriculum Mapping)	18
หมวด 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	21
1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	21
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา	21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

หมวด 6 ข้อมูลทั่วไป	22
1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	22
2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์	22
หมวด 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	23
1. การกำกับมาตรฐาน	23
2. บัณฑิต	23
3. นักศึกษา	24
4. อาจารย์	24
5. หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน	25
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	27
7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	28
หมวด 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	29
1. การประเมินประสิทธิภาพของการสอน	29
2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	29
3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดของหลักสูตร	29
4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง	29
ภาคผนวก	30
ก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2559	31
ข รายงานการวิพากษ์หลักสูตร หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2559	45

รายละเอียดของหลักสูตร
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
วิทยาเขต/ คณะ/ ภาควิชา -

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัส

ชื่อภาษาไทย: หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ชื่อภาษาอังกฤษ: General Education

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นหมวดวิชาหนึ่งในโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบด้วยรายวิชาที่ส่งเสริมความเป็นมนุษย์ที่ดีและสมบูรณ์ โดยจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

3. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรี

30 หน่วยกิต

4. รูปแบบของหลักสูตร

4.1 ประเภทของหลักสูตร เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกประเภทในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ศูนย์การเรียน

4.2 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.3 การรับเข้าศึกษา รับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

5. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

5.1 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559 จะใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร

5.2 เริ่มใช้ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป

5.3 ผ่านการพิจารณากลับกรองจากคณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 8/2559 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2559

5.4 ผ่านการพิจารณากลับกรองจากคณะอนุกรรมการกั่นกรองหลักสูตร มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในการประชุมครั้งที่ 1(1)/2559 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2559 ครั้งที่ 2(2)/2559 เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2559 และครั้งที่ 3(3)/2559 เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2559

5.5 ผ่านการพิจารณาจากสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 5(5)/2559 เมื่อวันที่ 15 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

5.6 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ในการประชุมครั้งที่ 5/2559 เมื่อวันที่ 25 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559

6. สถานที่จัดการเรียนการสอน

6.1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

6.2 วิทยาเขตสุพรรณบุรี

6.3 ศูนย์การศึกษาออกที่ตั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์การศึกษาออกที่ตั้ง นครนายก ศูนย์การศึกษาออกที่ตั้ง ลำปาง ศูนย์การศึกษาออกที่ตั้ง ตรัง และศูนย์การศึกษาออกที่ตั้ง หัวหิน

6.4 ศูนย์การเรียน ระนอง 2

7. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

7.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันมีกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี จึงทำให้เกิดการพัฒนากรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน มุ่งเน้นพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง ซึ่งนำสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและแนวทางตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญประกอบด้วย

1. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

3. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

4. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

5. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

6. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

7. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

โดยเป้าหมายรวมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายร่วมการพัฒนาของแผนฉบับที่ 12 อาทิ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันทสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน ลดปัญหาคอร์รัปชัน

รัฐบาลไทยจึงมุ่งเน้นการส่งเสริมความเจริญเติบโตอย่างสมดุลทั้งในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ ในที่นี้ ได้เล็งเห็นว่าภาคการเกษตรจะเป็นแหล่งผลิตและเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ แต่ต้องให้ความสำคัญในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการอยู่ร่วมกับชุมชนในภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น รวมทั้งต้องให้การสนับสนุนแก่ภาคบริการในการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นแหล่งรายได้หลักของประเทศต่อไปในอนาคตและการขับเคลื่อนการปฏิรูปเพื่อให้สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามในศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพจะเห็นได้ว่า หลายๆ ประเทศได้กำหนดโมเดลเศรษฐกิจรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความมั่นคงในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ยุทธศาสตร์สำคัญของรัฐบาลไทยจึงมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศไปสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ด้วยการสร้าง “ความเข้มแข็งจากภายใน” ขับเคลื่อนตามยุทธศาสตร์ชาติตามแนวคิด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งในช่วงระยะยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน) เศรษฐกิจไทยมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเพียงร้อยละ 3-4 ต่อปีเท่านั้น เจ็อนไขที่สำคัญนี้ ทำให้รัฐบาลไทยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล “Thailand 4.0” ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ เป็นแนวคิดที่จะนำโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” จะเปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม การขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ และการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการ เป้าหมายที่ได้จากโมเดลคือ เปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ เน้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ รัฐบาลต้องการให้ระบบการศึกษาปรับตัวโดยสถาบันอุดมศึกษายกระดับคุณภาพบัณฑิตมากกว่าเพิ่มปริมาณ ฝึกฝนทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการในอนาคต ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนวิธีการสอน จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างคนรุ่นใหม่ให้มีศักยภาพเพื่อป้อนสู่ตลาดแรงงานได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

7.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันกำลังประสบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในหลายๆ ประการ อาทิ การขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมากและหมดสิ้นอย่างรวดเร็วจนธรรมชาติไม่สามารถจะฟื้นฟูสภาพให้เกิดการทดแทนเหมือนเดิมได้ นอกจากนี้ พบว่า แรงงานไทยมีข้อจำกัดทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพด้านฝีมือแรงงานระดับสูง จำนวนประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานลดลง โครงสร้างประชากรของประเทศในภาพรวมกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และชุมชนต่างจังหวัดมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่จะเติบโตกลายเป็นเมืองอย่างรวดเร็วในทุกภาคของประเทศและในขณะที่การกระจายกิจกรรมเศรษฐกิจจากเมืองใหญ่สู่กลุ่มเมืองขนาดกลางยังขาดความสมดุล แต่การรวมกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และระดับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้เขตเศรษฐกิจชายแดนกลับทวีความสำคัญมากขึ้น

สังคมไทยกำลังเผชิญกับค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงตามวัฒนธรรมที่แปรเปลี่ยนไปตามกระแสโลกแต่การศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังมีผลลัพท์อยู่ในระดับต่ำส่งผลกระทบต่อบทบาทของครอบครัวในการอบรมบ่มเพาะสมาชิกในครอบครัวให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ตลอดจนสถานศึกษาในทุกระดับจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นกำลังที่สำคัญของประเทศชาติ เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโลก การเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ การเป็นผู้ประกอบการ การเป็นพลเมืองที่ดี สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม โดยมีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสารและการร่วมมือเป็นตัวกำหนดความพร้อมของผู้เรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ผู้เรียนต้องสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลายด้วยทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ซึ่งในการดำรงชีวิตและการทำงานในปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง ความเป็นผู้นำ และตระหนักรู้ในเรื่องสังคมและนวัตกรรม ตลอดจนมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการศึกษาดำเนินชีวิต ในการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชียครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2559 ณ กระทรวงการต่างประเทศ ได้มีการหารือกรอบความร่วมมือในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาคเอเชียและการสร้างประชาคมเอเชียในอนาคต โดยในด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้ระบุสมรรถนะที่จำเป็นในอนาคตในด้านต่างๆ ทั้งความรู้ด้านการเงิน (Financial literacy) ความรู้ด้านดิจิทัล (Digital literacy) ทักษะการใช้ภาษา (Language skills) และความเป็นพลโลกที่ดี (Good Global Citizens) และนอกจากนี้เมื่อพิจารณาข้อสังเกตในการประชุม World Economic Forum 2016 ที่มีการประชุมเพื่อการเตรียมความพร้อมของกำลังคนและระบบเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ให้สามารถรองรับความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ครั้งที่ 4 ที่กำหนดว่าในปี 2020 จะมี 10 ทักษะแรงงานที่ทั่วโลกต้องการเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ 1)ทักษะการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน 2)การคิดวิเคราะห์ 3)ความคิดสร้างสรรค์ 4)การจัดการบุคคล 5)การทำงานร่วมกัน 6)ความฉลาดทางอารมณ์ 7)รู้จักประเมินและการตัดสินใจ 8)มีใจรักบริการ 9)การเจรจาต่อรอง และ 10)ความยืดหยุ่นทางความคิด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในปี 2015 พบว่า ทักษะด้านการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การคิดวิเคราะห์ การจัดการบุคคล การทำงานร่วมกัน ยังเป็นทักษะที่ยังคงอยู่ในสี่อันดับแรกของทักษะที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นประเด็นที่สำคัญในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทั้ง ความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในอนาคตต่อไป

นอกจากนี้การพัฒนาผู้เรียนต้องมีความเข้าใจผู้เรียนในยุคนี้ ซึ่งเป็นยุค GEN Z ซึ่งมีสมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือในการติดตามโลกออนไลน์ที่สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว หากความรู้ได้จากทุกที่จึงทำให้ขอบเขตจิตใจทำอะไรรวดเร็ว ไม่ชอบบอกรอย มีความรู้สึกเปิดกว้างในการยอมรับความแตกต่างได้ง่ายมากขึ้น มีแนวโน้มที่จะทำเพื่อตนเองก่อนและเป็นมนุษย์หลายงาน ชอบทำหลายๆ อย่างพร้อมกัน ต้องทำได้ทุกอย่าง และต้องการคำอธิบายที่มีเหตุผลที่รู้สึกเข้าใจได้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้อาจารย์จะอยู่ในฐานะผู้จัดประกายให้กับผู้เรียน ลดบทบาทการสอนและการให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง เพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะ

ให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ การเรียนรู้ควรเป็นการสอนแบบ Active Learning เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย พัฒนาลักษณะนิสัยทั้งด้านจิตใจและร่างกายให้มีความมุ่งมั่นไปสู่การเป้าหมายทางการศึกษาของตนเอง เพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

8. ผลกระทบจากข้อ 7.1 และ 7.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

8.1 การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบของสถานการณ์ภายนอกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่และได้มีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งจากสถานการณ์ดังกล่าวมีความจำเป็นต้องผลิตทรัพยากรบุคคลให้มีความพร้อมเพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.2558 มหาวิทยาลัยมุ่งหวังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณธรรมกำกับความรู้ เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ มีวิจรรย์ญาณ มีจิตใจเสียสละมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้วางแนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.2559-2563 ด้านการจัดการคุณภาพด้านนักศึกษาและการจัดการคุณภาพด้านหลักสูตร โดยการจัดการคุณภาพของนักศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ดำเนินการไปด้วยกัน โดยคำนึงถึงทักษะของแรงงานในอนาคตเป็นเงื่อนไขสำคัญ ซึ่งจากการประชุม World Economic Forum, 2016 มีวาระการประชุมสำคัญคือ การเตรียมความพร้อมของกำลังคนและระบบเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ การจัดการคุณภาพนักศึกษาจึงเป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อบัณฑิตในอนาคต โดยเฉพาะการกำหนด 10 ทักษะที่ตลาดแรงงานทั่วโลกต้องการในปี ค.ศ.2020 ได้แก่ ทักษะการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการบุคคล การทำงานร่วมกัน ความฉลาดทางอารมณ์ การรู้จักประเมินและตัดสินใจ มีใจรักบริการ การเจรจาต่อรองและความยืดหยุ่นทางความคิด

สำหรับด้านการจัดการคุณภาพด้านหลักสูตรตามมาตรฐานการอุดมศึกษา Thailand Qualification Framework (TQF) ทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่จะต้องปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่ในปีการศึกษา 2558-2559 จะต้องปรับปรุงหรือพัฒนามาบนพื้นฐานของเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การศึกษาทั่วไปใหม่ และให้สอดคล้องกับบริบทของความต้องการคนดีในสังคมและการทดสอบของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ Work-based Learning หรือ Work Integrated Learning เน้นหลักสูตรบูรณาการที่สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งมหาวิทยาลัยพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นหมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

8.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

สถานการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและต้องการของสังคม มหาวิทยาลัยสวนดุสิตในฐานะสถาบันอุดมศึกษา จึงทำหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ที่มุ่งหวังให้คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ความสามารถที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อให้พร้อมรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ ให้คนไทยมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจนมีจิตสำนึกพลเมืองที่มีทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรมและมีความนิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาการจัดการศึกษาสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ด้านกำลังคนของประเทศชาติดังได้กล่าวมาแล้ว มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงได้พัฒนารายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปขึ้น เพื่อมุ่งหวังที่จะสร้างบัณฑิตให้เป็น “มนุษย์ที่ดีและสมบูรณ์” เป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นสวนดุสิตที่มุ่งเน้น

การพัฒนาผู้เรียนให้มีความเชื่อมั่น ศรัทธาในตัวผู้นำ มีแนวคิดเชิงรุก มุ่งความเป็นเลิศ มีบุคลิกภาพที่ดี มีมาตรฐานระเบียบวิธีในงานที่ทำ มีวินัยและความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมด้านความคิดและการปฏิบัติ มีการให้โอกาส ความเป็นประชาธิปไตย มีจิตใจบริการ ความเป็นพี่น้อง และมีความเชื่อเชิงวัฒนธรรมที่เปี่ยมด้วยค่านิยมไทย มีความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ภายใต้ข้อกำหนดของคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นบุคคลที่มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบเชิงตรรกะ สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณมีจิตสาธารณะ มีความตระหนักเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม มีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ ประยุกต์ใช้ความรู้ ตลอดจนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

รายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 7 รายวิชา เป็นรายวิชาบูรณาการที่มีการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ที่จัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

มุ่งส่งเสริมบัณฑิตให้เป็นมนุษย์ที่ดีและสมบูรณ์ มีคุณธรรมกำกับความรู้เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม มีโลกทัศน์กว้างไกล ใฝ่รู้ และมีวิจรรณญาณ มีจิตใจเสียสละ ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมมีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนในสังคมเป็นอย่างดี

1.2 ความสำคัญ

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจที่เป็นไปอย่างรวดเร็วตลอดจนพัฒนาการและความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมของมนุษย์ปรับเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันมนุษย์สามารถติดต่อ สื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ สารสนเทศ รวมทั้งสามารถดำเนินกิจกรรมและธุรกรรมต่าง ๆ ทางด้านธุรกิจ การติดต่อค้าขายและการพาณิชย์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้โดยไม่ต้องรู้จักหรือพบหน้ากันมาก่อน ดังนั้นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงมีความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาและบัณฑิต ให้เป็นผู้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการแสวงหางานทำ ประกอบอาชีพ และกล้าเผชิญชีวิตในโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขันและรู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลง

ดังนั้น หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559 จึงเป็นการปรับเปลี่ยนแนวคิด กระบวนการและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมยุคปัจจุบัน ภายใต้โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ด้วยการบูรณาการเนื้อหาวิชาและสาระความรู้ รวมทั้งทักษะของกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์เข้าด้วยกันในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อการพัฒนาและเสริมสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลกอีกทั้งเพื่อตอบสนองการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ (Learning outcomes) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดจนตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าของศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งบริบทของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปและให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มุ่งเน้นการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรมกำกับความรู้ เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ มีวิจรรณญาณ มีจิตใจเสียสละ มีความเป็นสวนดุสิต มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมโดยมุ่งหวังว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยจะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ภายใต้รูปแบบ “ประเทศไทย 4.0” (Thailand 4.0) อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

1.3 วัตถุประสงค์

การจัดการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็น ดังต่อไปนี้

1.3.1 มีความเป็นมนุษย์ที่ดีและสมบูรณ์ มีคุณธรรมและจริยธรรมในการครองตนอย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลกอย่างอารยชน โดยน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ

1.3.2 มีความเป็นสวนดุสิต มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีคุณลักษณะตามค่านิยมไทย มีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีจิตใจเสียสละ และพร้อมให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนมนุษย์

1.3.3 มีความรอบรู้และมีทักษะทางปัญญา เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ตลอดจนมีความตระหนักและใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและสังคมโลก

1.3.4 ใฝ่รู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ มีวิจรรย์ญาณ สามารถคิดคำนวณตัวเลข คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดเชื่อมโยงเพื่อสร้างและสรุปลงความรู้ได้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น ค้นคว้า นำเสนอ และสื่อสารภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
1. ปรับปรุงหลักสูตรให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของสังคมและตลาดแรงงาน	1.1 ประเมินผลการดำเนินงานหลักสูตรปีละ 1 ครั้ง 1.2 สืบหาความต้องการและติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสังคมไทยและสังคมโลก	1.1 รายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร 1.2 รายงานผลการสำรวจความต้องการ และแผนปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตร
2. การพัฒนาคุณภาพการสอนใน รายวิชาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	2.1 จัดโครงการอบรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน 2.2 จัดโครงการประชุมสัมมนาความรู้เรื่องการวัดประเมินผลการจัดการเรียนรู้ 2.3 จัดโครงการอบรมการผลิตสื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมห้องเรียนแบบ Active Learning และ Flipped Classroom	2.1 รายงานโครงการฯ ซึ่งแสดงว่าร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน 2.2 รายงานโครงการฯ ซึ่งแสดงว่าร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การวัดประเมินผลการเรียนรู้ 2.3 รายงานโครงการฯ ซึ่งแสดงว่าร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจ สามารถผลิตสื่อที่ใช้ในการประกอบการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่เป็นแบบ Active Learning และ Flipped Classroom ได้
3. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้เพื่อให้เชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติจริง	3.1 ส่งเสริมพัฒนาทักษะการในการจัดการเรียนสอน เช่น เทคนิคการสอนใหม่ๆ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตลอดจนเทคนิคการวัดและการประเมินผล	3.1 โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสรุปลงการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

ระบบการจัดการศึกษาเป็นแบบทวิภาค ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559 (ภาคผนวก ก)

2. การดำเนินการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

วัน-เวลาราชการปกติ เฉพาะแบบศึกษาเต็มเวลา

ภาคการศึกษาที่ 1 ระหว่างเดือนสิงหาคม – เดือน ธันวาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 ระหว่างเดือนมกราคม – เดือน พฤษภาคม

ภาคการศึกษาฤดูร้อน ระหว่างเดือนมิถุนายน – เดือน สิงหาคม

2.2 ระบบการศึกษา

แบบชั้นเรียน การเรียนรู้นอกสถานที่ และการเรียนรู้ผ่านสื่อการเรียน

2.3 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย (ถ้ามี)

การเทียบโอนหน่วยกิตให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559 (ภาคผนวก ก)

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

30 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีจำนวน 7 รายวิชา มีลักษณะเป็นรายวิชาบูรณาการข้ามศาสตร์ 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ โดยกำหนดให้เรียน จำนวน 30 หน่วยกิต ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
1500201	ความเป็นสวนดุสิต Suan Dusit Spirit	4(2-4-6)
1500119	ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความเป็นผู้รอบรู้ Thai for Being Scholars	6(6-0-12)
1500120	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน English for Self-direction	4(4-0-8)
1500121	ภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิด English for Reflective Thinking	4(4-0-8)
2500116	สังคมอารยชน Civilized People Societies	4(2-4-6)
2500117	พลเมืองไทยและพลโลกที่ดี Smart Thai and Global Citizens	4(2-4-6)
4000112	วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Science and Mathematics in Daily Life	4(2-4-6)

3.1.3 คำอธิบายรายวิชา

1500201	ความเป็นสวนดุสิต
Suan Dusit Spirit
พัฒนาการความเป็นมาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อัตลักษณ์แห่งวัฒนธรรมสวนดุสิต มารยาทอย่างไทยและการนำไปสู่ความเป็นผู้ดีที่ได้ชื่อว่าสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี พัฒนาการในวิชาการในสาขาที่โดดเด่นของมหาวิทยาลัย ด้านการเรือน วิชาชีพครู สาธิตอนุบาลละอออุทิศ การศึกษาพิเศษ อาหาร อุตสาหกรรมบริการ งานการพยาบาล ตลอดทั้งศิลปวัฒนธรรมที่งดงาม อันแสดงออกถึงความเป็นไทยและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในทุกมิติ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น บุคลิกภาพตามรูปแบบความเป็นสวนดุสิต ความรัก ความศรัทธา มุ่งมั่น ทุ่มเท ในการทำงานด้วยความ ประณีต และจริงจังในสิ่งที่ทำ	4(2-4-6)
	Development of Suan Dusit University from the past to the present, SDU's cultural identity, Thai social manners and development with civility into ladies and gentlemen, development of SDU's academic distinction in culinary arts, teaching profession, kindergarten education at La-or Utis Demonstration School, special education, food and services, nursing services, and elegant art and culture, as identification of being Thai and aligned with global changes in all dimensions, self-study, understanding of oneself and others, particular personality according to Suan Dusit Spirit, love, belief, determination and devotion for work with great care and particular expertise	
1500119	ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความเป็นผู้รอบรู้
Thai for Being Scholars
ใช้ภาษาเพื่อความถูกต้อง ความงดงาม ความมีสุนทรีย์ของภาษาทั้งทักษะการฟัง การพูด การออกเสียง การอ่าน และการเขียน ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านและฟัง ตั้งคำถาม วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่า แสดงถึงบุคลิกภาพและความเป็นผู้รอบรู้ในการใช้ภาษาในฐานะ เครื่องมือของการประกอบอาชีพและการติดต่อสื่อสารในแต่ละสังคม	6(6-0-12)
	Use of language with accuracy, elegance and aesthetics, in terms of listening, speaking, pronunciation, reading and writing, use of Thai for communication, by getting main ideas from what is read and listened to, making inquiries, analyses, interpretations and evaluations, to indicate one's personality and scholars for the use of Thai as a tool for professional work and communication in each society	

- 1500120 **ภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน** **4(4-0-8)**
English for Self-direction
 อ่านและทำความเข้าใจข้อมูลสารสนเทศหรือเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน สรุปลงใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและอ่าน อภิปราย เสนอแนวคิดในประเด็นที่เป็นข้อดีและข้อด้อยในศาสตร์สาขาวิชาชีพเฉพาะทางของตนเอง เขียนจดหมาย รวมถึงคำร้องขอที่ไม่เป็นทางการ จดบันทึกเรื่องใกล้ตัวและใจความสำคัญของเรื่องระหว่างการพูดคุย
 Reading and understanding of data and information and matters in everyday situations, demonstration of main ideas from what is heard and read, discussion, presentation of ideas related to strengths and weaknesses in one's particular field of study, writing of letters and informal requests, and note-taking of familiar matters and key concepts during discussions
- 1500121 **ภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิด** **4(4-0-8)**
English for Reflective Thinking
 ใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการให้รายละเอียดคำชี้แจงและคำแนะนำเรื่องที่ตนเองรู้แก่ผู้อื่น เข้าใจเนื้อหาบทความและประกาศประชาสัมพันธ์ต่างๆ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม รวมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของไทยและของเจ้าของภาษา สนทนาโต้ตอบและพูดให้ข้อมูลในหัวข้อเรื่องที่คุ้นเคยอย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ
 Practice of English listening and speaking skills in providing others with detailed instructions and advice in one's area of expertise, understanding of articles and public announcements, analysis of basic information, and expression of ideas on abstract and concrete matters, as well as ones related to Thai and native-speaking culture, interaction with and provision of information for others with fluency and spontaneity
- 2500116 **สังคมอารยชน** **4(2-4-6)**
Civilized People Societies
 ความหมาย ความสำคัญ ความรู้และข้อคิดจากการศึกษาอารยธรรมโลก อารยธรรมตะวันตก อารยธรรมตะวันออก และอารยธรรมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบกับอารยธรรมไทย พัฒนาการทางสังคมแบบอารยชนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสัมพันธ์กับระบบการเมือง การปกครอง กฎหมาย และรูปแบบของรัฐตลอดจนระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา ผ่านผลงานศิลปกรรมแขนงต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
 Identification, significance, knowledge, and ideology gained from studies of global civilization, western civilization, eastern civilization and South East Asian civilization, emphasizing comparative analyses with Thai civilization, social development with civility in 21st century, which is related to political systems, laws and forms of government, economic systems, beliefs and religions, through various areas of arts from the past to the present

2500117	พลเมืองไทยและพลโลกที่ดี Smart Thai and Global Citizens ประวัติความเป็นมาของสังคมไทยและโลกจากอดีตสู่ปัจจุบัน มรดกทางภูมิปัญญาในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการปรับตัว ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา ความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะคิดปฏิสถอร์รับชัน รู้จักหน้าที่ความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ตระหนักถึงความ เป็นปัจเจกชนในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก รวมถึงการเคารพในสิทธิมนุษยชนและความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	4(2-4-6)
<p>History of Thai and global societies from the past up to the present, wisdom heritage in various fields related to identity of being Thai and philosophy of sufficiency economy, to adapt oneself to changes in the global society, building up skills of analytical thinking and problem solution, collaboration and peaceful coexistence with others, responsibility for the society, anti-corruption attitude, awareness of one's duty and one's individual identification as Thai and global citizens, as well as respect to human rights and cultural diversity</p>		

4000112	วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Science and Mathematics in Daily Life การคิดและการให้เหตุผล การบริหารการเงินส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจ ทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์กับปัจจัยการดำรงชีวิต การประยุกต์วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างคุ้มค่า สื่อสังคมออนไลน์กับการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล และการบูรณาการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี สารสนเทศ สำหรับการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน	4(2-4-6)
<p>Thinking and reasoning, personal finance, data analysis and decision-making, scientific skills and procedures, science and living factors, application of science for health, life quality and environment, information technology advancement, analysis and worthwhile use of information technology, online social media and ways of living in the digital age, and integration of science, mathematics and information technology, to solve everyday problems for benefits of living and working</p>		

3.2 อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย สอนดุสิตจากทุกคณะที่มีคุณวุฒิการศึกษาตรง หรือสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาที่เปิดสอน มีความรู้ ทักษะและ ความสามารถในการสอนเป็นทีม เข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ STEM Education ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ การประเมินตามสภาพจริง และมีความสนใจในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบในการจัดการเรียนรู้การสอนแบบโครงงานและห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นต้น

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะจัดอบรมให้ความรู้ด้านเทคนิคการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการจัด กิจกรรม การวัดประเมินผลการเรียนรู้และการผลิตสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ให้อย่างต่อเนื่อง

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

1.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมกำกับความรู้ ตั้งมั่นอยู่ในหลักคุณธรรม และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม มีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนมีสำนึกต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยมีคุณลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) มีคุณลักษณะตามค่านิยมไทยที่ดี ได้แก่ การประพฤติตนตามหลักคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย รักษากฎหมาย มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงาม มีความกตัญญู มีสัมมาคารวะ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ และรู้จักการรักษาวินัยวัฒนธรรมและประเพณีไทย
- 2) รู้จักประหยัด อดออมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) มีจิตสาธารณะ ได้แก่ คุณลักษณะการมีจิตใจเสียสละ มีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเอื้ออาทร ใส่ใจเพื่อนและผู้อื่นให้ความร่วมมือต่อการเรียนการสอนและกิจกรรมสาธารณะ
- 4) มีความภูมิใจในความเป็นไทย
- 5) ทักษะสติปัญญาที่แสดงออกมาในด้านความคิดและพฤติกรรม
- 6) มีความเป็นสวนดุสิต ได้แก่ การมีความรักและศรัทธาในองค์กร ดำรงตนอย่างมีศักดิ์ศรี มุ่งมั่น ท่วมเท ร่วมแรงใจเป็นหนึ่งเดียว ขยันอดทน พากเพียร ใฝ่รู้มีความประณีตพิถีพิถันและจริงจังในสิ่งที่ทำ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม แสดงความเป็นผู้นำและความเป็นสวนดุสิตได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์จนเป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณะ

1.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้ครอบคลุมตามแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชา
- 2) เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการนำตัวอย่างกรณีศึกษาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ให้เกิดการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- 3) จัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมตามที่กำหนดในรายวิชาอย่างต่อเนื่อง
- 4) มอบหมายให้นักศึกษาผลิตชิ้นงานหรือโครงการที่สะท้อนคุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรมตามผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
- 5) ผู้สอนแสดงออกถึงการเป็นต้นแบบที่ดี

1.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) สร้างเครื่องมือการวัดประเมินตามสภาพจริงโดยสร้างเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)
- 2) ประเมินการเข้าเรียนและการส่งงานของนักศึกษาตามกำหนดเวลา
- 3) ประเมินระหว่างการเรียนรู้และการเข้าร่วมกิจกรรม และการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานร่วมกัน
- 4) สังเกตพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกในระหว่างเรียน
- 5) ประเมินความรับผิดชอบ ความรักในความเป็นไทย การเป็นผู้มีจิตสาธารณะ

6) วัดเจตคติของผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมหลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือแต่ละภาคเรียน

1.2 ด้านความรู้

1.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ความรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับจากการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานที่จะทำให้เข้าใจถึงธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม มีความรอบรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และดำรงตนอยู่ในสังคมได้ โดยเนื้อหาความรู้ พหุศาสตร์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ครอบคลุมในเนื้อหาสำคัญ ดังนี้

- 1) มีความรู้อย่างกว้างขวางเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
- 2) มีโลกทัศน์กว้างไกล
- 3) มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ
- 4) มีความรู้ในศาสตร์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์
- 5) สามารถประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินชีวิต

1.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ด้านความรู้ให้ครอบคลุมตามแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชา
- 2) ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา เช่น การใช้กรณีศึกษา การสนทนา อภิปรายกลุ่มย่อย และการนำเสนอเนื้อหาความรู้หน้าชั้นเรียน
- 3) เรียนรู้จากสถานการณ์จริง การทำกิจกรรมโครงการ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การศึกษาจากผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและจากวิทยากรหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ (Curriculum Mapping) ในรายวิชาโดยมอบหมายงานเป็นรายบุคคลหรือโครงการกลุ่ม
- 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้และการสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง

1.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) การถาม-ตอบความรู้ที่เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้
- 2) ทดสอบย่อยหลังจบการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์
- 3) การตอบคำถามท้ายบทเรียน
- 4) การทดสอบกลางภาคและปลายภาค
- 5) การประเมินจากชิ้นงานรวบยอด เช่น รายงาน โครงการ โครงงาน ชิ้นงาน
- 6) การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา

1.3 ทักษะทางปัญญา

1.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญา ใฝ่เรียนรู้ มีวิจารณญาณมีกระบวนการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล สามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะ และสังเคราะห์แนวคิดที่เป็นประโยชน์เพื่อนำมาใช้ในการดำรงชีวิตได้ คุณลักษณะที่ครอบคลุมทักษะทางปัญญา ได้แก่

- 1) มีทักษะในการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 2) มีทักษะการคิดแบบองค์รวมและเชิงตรรกะอย่างมีเหตุผล
- 3) มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา
- 4) มีทักษะการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม
- 5) มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- 6) ความสามารถในการรักษาสุขภาพ

1.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญาให้ครอบคลุมตามแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชา

2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการประยุกต์ใช้ทักษะทางปัญญา เช่นการวางแผนงาน การตัดสินใจแก้ปัญหา การบูรณาการเชื่อมโยงความคิด การวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปแนวความคิดในการทำรายงาน โครงการ โครงการ ชิ้นงาน สิ่งประดิษฐ์

3) ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ได้แก่ การคิดเชิงตรรกะ การอภิปรายกลุ่ม การแสดง สาธิต การทดลองและสรุปผลอย่างมีหลักการ นำเชื่อถือและสามารถอ้างอิงได้

4) การจัดการเรียนการสอนโดยให้ศึกษาจากต้นแบบ (Model) แล้วสรุปองค์ความรู้

5) การศึกษาดูงานนอกสถานที่

1.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การประเมินผลตามสภาพจริงในระหว่างการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางปัญญา
- 2) การประเมินผลชิ้นงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ รายงาน โครงการ หรือชิ้นงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์
- 3) การจัดประกวดโครงการ
- 4) การถาม-ตอบในระหว่างการจัดการเรียนรู้
- 5) การทดสอบย่อย
- 6) การสอบกลางภาคและปลายภาค

1.4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเป็นความสามารถในการแสดงบทบาทของตนเองอย่างเหมาะสม เพื่ออยู่ร่วมในสังคม และปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และมีความสุข โดยครอบคลุมความรู้และทักษะต่อไปนี้

1) มีความตระหนักถึงสิทธิ บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนเข้าใจ เห็นคุณค่าและเคารพสิทธิของผู้อื่น

2) ความเป็นพลเมืองที่มีคุณค่า และรับผิดชอบต่อสังคมไทยและสังคมโลก

3) มีทักษะในการประสานงานความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการแก้ปัญหาสังคมได้แก่ การรับรู้ปัญหา การเข้าใจปัญหา การเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา และแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี

4) มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม มีทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ ตระหนักและเข้าใจในวัฒนธรรมของสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่รวมทั้งเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และสามารถปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

1.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ให้ครอบคลุมตามแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชา

2) จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมกลุ่มในลักษณะกรณีศึกษาการอภิปราย การสอนโดยการตั้งโจทย์ปัญหาและการแสดงบทบาทสมมติ

3) จัดการเรียนการสอนโดยมอบหมายการทำงานเป็นทีมและให้ใช้กระบวนการกลุ่มทำงานด้วยความเสียสละ

4) ส่งเสริมการทำกิจกรรมที่เป็นโครงการกลุ่ม และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นความช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

1.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) การประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและการทำงานเป็นทีม

2) สังเกตพฤติกรรม ความเสียสละและจิตอาสาในระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

3) ประเมินผลความสำเร็จของโครงการที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนด แบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบการเป็นผู้มีจิตอาสา ความเสียสละ การพึ่งพาอาศัยและการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

1.5 ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการใช้ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการวิเคราะห์เชิงเหตุผลเพื่อการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางแก้ปัญหา รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงข้อมูลความรู้ อีกทั้งความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมคุณลักษณะดังนี้

1) มีความรู้ในการใช้สื่อและข้อมูลสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน

2) ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

3) มีทักษะในการคิดคำนวณ การวิเคราะห์เชิงตัวเลขและเชิงเหตุผลที่เป็นตรรกะ

4) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ ในการทำงานและการสื่อสาร

1.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีให้ครอบคลุมตามแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชา

2) จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การคิดเชิงตรรกะบนพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล

3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสร้างสถานการณ์ การจำลองเหตุการณ์ และ หรือบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

4) มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การสร้างช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนผ่านสื่อออนไลน์ การใช้ TV on demand การใช้ e-Learning ในห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนบทเรียน ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองทั้งก่อนและหลังบทเรียนที่ต้องเข้าเรียนกับอาจารย์ผู้สอน

5) ส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การคิดเชิงตรรกะ ความสมเหตุสมผลตามข้อเท็จจริง การวิเคราะห์ข้อมูล การพูดและการเขียนสื่อสารเพื่อรายงานเนื้อหาสาระต่าง ๆ ตามข้อกำหนดในรายวิชา ด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบในการจัดทำรายงานหรือโครงการที่ศึกษาค้นคว้า

6) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสเต็มศึกษา (STEM Education) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

1.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) ใช้วิธีการถาม-ตอบความรู้ที่เกี่ยวข้องในระหว่างการจัดการเรียนรู้
- 2) ทดสอบย่อยหลังจบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์
- 3) ประเมินจากโครงการหรือชิ้นงานรวบยอดที่มีอบหมายให้ใช้ความรู้และทักษะด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีประกอบในการสร้างงาน

2. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้จากหมวดวิชาศึกษาทั่วไปสู่รายวิชา (General Education Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

ที่	รายวิชา	1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม						2. ด้านความรู้					3. ด้านทักษะทางปัญญา						4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
		1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	3.6	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2	5.3	5.4	
1.	1500201 ความเป็นสวนดุสิต	●	○	●	●	○	●	○	○	●				●			●				●			●			
2.	1500119 ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความเป็นผู้รอบรู้	●	○		●		○	○		○	●			●		●		○			●	○	○	●		○	
3.	1500120 ภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน	●	○			○	○		●	○				●	○	○		●		○		○	●	○	●		
4.	1500121 ภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิด	●	○				○	○	●	○	○			●	○	●		●		○		●		●			
5.	2500116 สังคมอารยชน	○		○	●			●	○	●				●	●	●		●			○	●	●			●	
6.	2500117 พลเมืองไทยและพลโลกที่ดี	●	●	●	○	●		●	●	○						○		○		●	●	○	●	●		○	●
7.	4000112 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	●	●				○	○				○	●	○	○	●	●	○	●	○		●		●		●	●

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) มีคุณลักษณะตามค่านิยมไทยที่ดี ได้แก่ การประพฤติตนตามหลักคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย รักษากฎหมาย มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงาม มีความกตัญญู มีสัมมาคารวะ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ และรู้จักการรักษาวินัยธรรมและประเพณีไทย
- 2) รู้จักประหยัด อดออมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) มีจิตสาธารณะ ได้แก่ คุณลักษณะการมีจิตใจเสียสละ มีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเอื้ออาทร ใส่ใจเพื่อนและผู้อื่นให้ความร่วมมือต่อการเรียนการสอนและกิจกรรมสาธารณะ
- 4) มีความภูมิใจในความเป็นไทย
- 5) ทักษะคิดแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ที่แสดงออกมาในด้านความคิดและพฤติกรรม
- 6) ความเป็นสวนดุสิต ได้แก่ การมีความรักและศรัทธาในองค์กร ดำรงตนอย่างมีศักดิ์ศรี มุ่งมั่น ท่วมเทร่วมแรงใจเป็นหนึ่งเดียว ขยันอดทน พากเพียร ใฝ่รู้มีความประณีตพิถีพิถันและจริงจังในสิ่งที่ทำ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม แสดงความเป็นผู้นำและความเป็นสวนดุสิตได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์จนเป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณะ

2. ความรู้

- 1) มีความรู้อย่างกว้างขวางเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
- 2) มีโลกทัศน์กว้างไกล
- 3) มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ
- 4) มีความรู้ในศาสตร์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์
- 5) สามารถประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินชีวิต

3. ทักษะทางปัญญา

- 1) มีทักษะในการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 2) มีทักษะการคิดแบบองค์รวมและเชิงตรรกะอย่างมีเหตุผล
- 3) มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา
- 4) มีทักษะการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม
- 5) มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- 6) ความสามารถในการรักษาสุขภาพ

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) มีความตระหนักถึงสิทธิ บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนเข้าใจ เห็นคุณค่าและเคารพสิทธิของผู้อื่น
- 2) เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก รวมทั้ง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม
- 3) มีทักษะในการประสานงานความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการแก้ปัญหาสังคมได้แก่ การรับรู้ปัญหา การเข้าใจปัญหา การเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา และแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี
- 4) มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม มีทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ตระหนักและเข้าใจในวัฒนธรรมของสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่รวมทั้งเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และสามารถปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) มีความรู้ในการใช้สื่อและข้อมูลสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน
- 2) ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) มีทักษะในการคิดคำนวณ การวิเคราะห์เชิงตัวเลขและเชิงเหตุผลที่เป็นตรรกะ
- 4) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ ในการทำงานและการสื่อสาร

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

หลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนนในรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปเป็นแบบเกรด มีระดับคะแนนที่ระบุไว้ในรายละเอียดของ หมวด 4 การวัดและประเมินผล ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559 (ภาคผนวก ก)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

แต่งตั้งคณะกรรมการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

2.1.1 ผู้เรียนประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา โดยใช้แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้านต่างๆ ที่ต้องการทวนสอบ

2.1.2 คณะกรรมการควบคุมดูแลการสอบประเมินข้อสอบ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหารายวิชาและการให้คะแนนในแต่ละรายวิชา

2.1.3 ประเมินผลการเรียนรู้ที่กำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.1.4 ประเมินข้อสอบของรายวิชาว่าครอบคลุมผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา

2.1.5 คณะกรรมการประชุมเพื่อรับรองผลคะแนนของนักศึกษาในรายวิชาแต่ละภาคการศึกษา

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

2.2.1 ให้บัณฑิตใหม่ที่สำเร็จการศึกษาประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.2.2 ผู้ประกอบการที่รับนักศึกษาเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และผู้ใช้บัณฑิต ประเมินความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เมื่อดำเนินการทวนสอบแล้วให้คณะกรรมการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจัดทำรายงานผลการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้เพื่อเป็นหลักฐานการบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

1.1 ปฐมนิเทศอาจารย์ผู้สอนโดยจัดอบรมให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป แนวคิด ปรัชญา ความสำคัญ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป แนวทางการจัดการศึกษา รวมทั้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามนโยบายของมหาวิทยาลัยฯ ตลอดจนประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1.1.1 แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการทำ มคอ.3 และ มคอ.5

1.1.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการสอน

1.1.3 การสอนแบบ Team teaching

1.1.4 การวัดและการประเมินผล

1.1.5 แนวทางการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1.2 จัดเตรียมคู่มือการสอนในแต่ละรายวิชา

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 จัดอบรมและสัมมนาให้กับอาจารย์ผู้สอนทางด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดและการประเมินผลในรูปแบบต่างๆ

2.1.2 ส่งเกิดการสอนของอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อศึกษาวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ โดยใช้ระบบพี่เลี้ยง

2.1.3 จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยวิธีการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดประสบการณ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

2.2.1 ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2.2.2 ส่งเสริมให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชน

2.2.3 ส่งเสริมการแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือในด้านวิชาการกับหน่วยงานภายในและภายนอก

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

กำกับมาตรฐานโดยกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปทำหน้าที่วางแผน กำกับ และติดตามการดำเนินงานต่างๆ

1.2 คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของ TQF ข้อ 1-5 ครบทุกข้อคือ

1.2.1 คณะกรรมการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.2.2 มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ข้อ 9.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.2.3 มีรายละเอียดของรายวิชาครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

1.2.4 จัดทำรายงานผลดำเนินการของรายวิชาที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.5 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

1.2.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

1.3 สร้างความตระหนักและความเข้าใจกับผู้สอนโดยจัดประชุมชี้แจงในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนการประกันคุณภาพการศึกษา

1.4 มีกระบวนการจัดทำหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระของรายวิชาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

1.5 มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

1.6 มีการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

2. บัณฑิต

2.1 คุณภาพบัณฑิต

คุณภาพของบัณฑิตเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TOF) ซึ่งมีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

2. ด้านความรู้

3. ด้านทักษะทางปัญญา

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

โดยตัวบ่งชี้ทั้งห้าด้านนี้จะนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิตด้วย

2.2. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

- 2.2.1 จัดอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้ทันต่อวิทยาการสมัยใหม่
- 2.2.2 ศึกษาข้อมูลสถานการณ์ปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
- 2.2.3 ติดตามประเมินผลความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง
- 2.2.4 จัดกิจกรรมของนักศึกษาในหลักสูตรให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

3. นักศึกษา

3.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และแนะแนว

- 3.1.1 คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยจัดอบรมให้อาจารย์ผู้สอนทราบถึงแนวทางการให้คำปรึกษาด้านวิชาการรวมทั้งการทำกิจกรรมต่างๆ ในรายวิชาให้แก่นักศึกษา
- 3.1.2 อาจารย์ผู้สอนต้องกำหนดชั่วโมงว่างเพื่อให้นักศึกษาเข้าปรึกษาเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการได้และใช้ช่องทางในสื่อสังคมเพื่อความสะดวกในการติดต่อ ตลอดจนการให้ข้อมูลต่างๆ แก่นักศึกษา
- 3.1.3 อาจารย์ผู้สอนจะต้องจัดทำตารางบันทึกผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 5 ด้าน เพื่อติดตามแก้ปัญหา รวมทั้งความก้าวหน้าของนักศึกษา

3.2 ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

อาจารย์ผู้สอนจัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในประเด็นหลักต่างๆรวม 5 ด้าน ได้แก่

- 3.2.1 ผู้สอน
- 3.2.2 เนื้อหา
- 3.2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.2.4 สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- 3.2.5 การวัดและการประเมินผลการเรียน

นำผลการประเมินและข้อคิดเห็นต่างๆ มาประชุมสรุปเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกันระหว่างอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน รวมทั้งสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

4. อาจารย์

4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

- 4.1.1 สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนรับการฝึกอบรมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาศึกษาทั่วไป
- 4.1.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาศึกษาทั่วไป
- 4.1.3 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ใช้ความรู้ความสามารถให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานอื่น

4.2 การรับอาจารย์ใหม่

การรับอาจารย์ใหม่ เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย โดยต้องมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

4.2.1 อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558

4.2.2 มีความรู้ มีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ประสพการณ์การสอน ทำวิจัยหรือประสพการณ์ประกอบวิชาชีพในรายวิชาที่สอน

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 การบริหารจัดการหลักสูตร

อาจารย์ผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้บริหารของคณะและอาจารย์ผู้สอนติดตามและรวบรวมข้อมูล สำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรประจำทุกปีอย่างต่อเนื่อง โดยมีระบบกลไกการพัฒนาตามเป้าหมายการบริหารหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร ดังนี้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. หลักสูตรมีความทันสมัยโดยอาจารย์และนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีจิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม	พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และการเปลี่ยนแปลงของสังคมรวมทั้งเศรษฐกิจ	ประเมินหลักสูตรตามกรอบเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีพ.ศ. 2558 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
2. นักศึกษามีความรอบรู้อย่างกว้างขวางเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่นรวมทั้งศิลปะวัฒนธรรมใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก	<ul style="list-style-type: none"> - จัดแนวทางการเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ - จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ศึกษาองค์ความรู้เชิงประจักษ์ด้วยการศึกษาจากสถานที่จริง - จัดกิจกรรมให้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความสนใจตามแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ - ให้ทำโครงการเป็นกลุ่มโดยศึกษาชุมชนและสถานที่ผ่านการสัมภาษณ์ การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลสรุปจากการศึกษาด้วยภาษาที่เป็นทางการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประเมินแนวการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน
3. ตรวจสอบและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบผลการประเมิน ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น - จัดทำแผนพัฒนาหลักสูตร 	-จัดกิจกรรม KM ประเมินการปรับปรุงหลักสูตร

5.2 การออกแบบหลักสูตร

5.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร

5.2.2 จัดทำแผนการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร

5.2.3 ศึกษาและสำรวจข้อมูลเพื่อการพัฒนาหลักสูตร โดยคำนึงถึงแนวคิดในการออกแบบหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ความทันสมัยและความก้าวหน้าทางวิชาการ รวมถึงการตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

5.2.4 จัดทำร่างหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (มคอ.2) เพื่อเตรียมการวิพากษ์หลักสูตรจาก คณะอนุกรรมการฯ

5.2.5 วิพากษ์หลักสูตรและปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณาอนุมัติ

5.2.6 ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรตามความเห็นของสภาวิชาการ (ถ้ามี) และนำเสนอต่อสภา มหาวิทยาลัยเพื่อรอการอนุมัติ

5.2.7 นำหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (มคอ.2) ส่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

5.3 การจัดทำรายวิชา

5.3.1 ออกแบบรายวิชาให้มีการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ โดยคำนึงถึงเป้าประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ความเป็นสวนดุสิต รวมทั้งความทันสมัยของศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

5.3.2 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้หมวดศึกษาทั่วไปสู่รายวิชา

5.3.3 จัดทำ มคอ.3 ให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชา สอดคล้องและทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบัน

5.4 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

จัดประชุมอาจารย์เพื่อกำหนดอาจารย์ผู้สอนประจำแต่ละรายวิชา ในลักษณะ Team teaching โดยพิจารณาจากคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญที่ตรงกับวิชาที่เปิดสอน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประชุมชี้แจงการจัดทำ มคอ.3 การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไป (Active Learning) ภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้สอนเน้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน (การทำศนศึกษาออกสถานที่) ทุกรายวิชาจะมี มคอ.3 ที่แสดงรายละเอียดของการเรียนการสอนก่อนเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

5.5 การประเมินผู้เรียน

คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยประชุมหารือทบทวนแนวคิดและวิธีการในการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำ มคอ.5 และชี้แจงอาจารย์ผู้สอนทุกท่านการจัดการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละรายวิชา ต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติของรายวิชาและมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชานั้นๆ ชี้แจงเงื่อนไขการประเมินผลโดยใช้ระบบอิงกลุ่มหรือระบบอิงเกณฑ์ รวมทั้งชี้แจงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบกลางภาค การทดสอบปลายภาค การประเมินจากผลงานการประเมินจากการทำรายงาน การสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาโดยเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา นอกจากนี้ มีการกำหนดให้ในกิจกรรมการเรียนการสอนชั่วโมงแรกของแต่ละรายวิชาจะมีการชี้แจงแนวทางการประเมินให้นักศึกษาได้รับรู้ก่อนเรียน

5.6 การกำกับ

คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยและผู้สอนจะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหาแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม

สถานที่เรียน ใช้อาคารเรียนของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง และศูนย์การเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนมหาวิทยาลัยฯ จัดไว้ประจำที่ห้องเรียนและมหาวิทยาลัยฯ จัดระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษาเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์และเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ห้องสมุดภายในมหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้ นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการทำงาน

6.2 การจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพิ่มเติม

6.2.1 สำนวจความต้องการใช้หนังสือและตำราจากอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา เพื่อเสนอชื่อหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้กับมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการจัดหาเข้าห้องสมุดรวมทั้งแหล่งค้นคว้าต่างๆ ในมหาวิทยาลัยฯ เพิ่มเติมเพื่อบริการอาจารย์และนักศึกษาในการค้นคว้าและประกอบการเรียนการสอน

6.2.2 ประสานงานกับห้องสมุดของมหาวิทยาลัยฯ ในการจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อบริการให้อาจารย์และนักศึกษาได้ค้นคว้าและใช้ประกอบการเรียนการสอน

6.2.3 จัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดซื้อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อบริการอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาในแต่ละรายวิชา

6.3 การประเมินความเพียงพอของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. มีหนังสือและตำราประกอบการเรียนการสอนเพียงพอต่อความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละรายวิชา	- สำนวจข้อมูลจากอาจารย์ ความต้องการค้นคว้าตำราและเอกสารประกอบการสอนแต่ละรายวิชา และนักศึกษาว่ารายวิชามีเพียงพอหรือไม่ - เสนอชื่อหนังสือที่ต้องการใช้ประกอบการเรียนการสอนและการค้นคว้า	-มีหนังสือและตำรา เพียงพอต่อความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละรายวิชา - สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศดำเนินการจัดซื้อ
2. มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนเพียงพอต่อความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละรายวิชา	- สำนวจข้อมูลจากอาจารย์และนักศึกษาในเรื่องของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา - เสนอสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องการใช้ประกอบการเรียนการสอนและการค้นคว้ากับห้องสมุดมหาวิทยาลัย	-มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงพอต่อความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละรายวิชา

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ชนิดตัวบ่งชี้: กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน :ระดับ

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีการศึกษา				
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1. คณะกรรมการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ข้อ 9.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓
3. มีรายละเอียดของรายวิชาครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
4. จัดทำรายงานผลดำเนินการของรายวิชาที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.5 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. 7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปี การศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
7. มีการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
8. อาจารย์ผู้สอนใหม่ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
9. อาจารย์ผู้สอนทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
10. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป เฉลี่ยมากกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00	✓	✓	✓	✓	✓
11. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ ด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เฉลี่ยมากกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00					✓

ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่านในระดับดีคือมีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 จากตารางตัวบ่งชี้การดำเนินงานและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- (1) การประเมินจากคณะกรรมการได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย
- (2) การประเมินจากการสังเกตการสอนของผู้สอน
- (3) การประเมินจากความพึงพอใจของผู้เรียน

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- (1) การพัฒนาการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
- (2) การประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
- (3) การสังเกตพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนโดยคณะกรรมการได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย
- (4) การประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอนโดยการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 โดยนักศึกษาและบัณฑิต

ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในภาพรวมโดยแยกเป็นรายวิชาจากแบบสอบถามหรือการสนทนากลุ่มโดยจากตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4

2.2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิและหรือจากผู้ประเมินภายนอก

ประเมินรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในแต่ละปีในการเข้ารับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาจากคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

2.3 โดยผู้ใช้บัณฑิตและหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ประเมินจากความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิต โดยผู้ใช้บัณฑิต

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

การประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุในหมวดที่ 7 ข้อที่ 7 โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยจำนวน 3 คน

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตรเพื่อให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา

4.2 คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรประชุมวางแผนดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินภายนอกหลักสูตร จัดทำรายงานการประเมินผลและเสนอประเด็นที่จำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาถัดไป จัดทำแผนปรับปรุงหลักสูตรแยกเป็นรายวิชา

4.3 ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยมีการจัดประชุมระดมความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน ผู้ทรงคุณวุฒิ ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต

ภาคผนวก ก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ.๒๕๕๙

โดยที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๕๘ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มีเจตนารมณ์ให้รองรับการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีลักษณะที่แตกต่างตามจุดเน้นของสาขาวิชาการและวิชาชีพต่าง ๆ ของแต่ละมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยจึงเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๒๑(๓) และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในการประชุมครั้งที่ ๗(๑๘)/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“คณะ/โรงเรียน” หมายความว่า คณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง” หมายความว่า สถานที่จัดการเรียนการสอน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

“ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า การทำข้อตกลงความร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือกับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการขององค์กรภายนอกนั้น ๆ

“หน่วยกิต” หมายความว่า หน่วยที่ใช้แสดงภาระการศึกษาในแต่ละรายวิชา

“การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา” หมายความว่า การที่มหาวิทยาลัยให้สถานภาพการเป็นนักศึกษาแก่ผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาใหม่

“การโอนผลการเรียน” หมายความว่า การนำหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนของทุกรายวิชาที่เคยศึกษาจากหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมาบันทึกค่าระดับคะแนนเดิมไว้ในระเบียบผลการเรียน โดยไม่ต้องศึกษารายวิชานั้น ๆ อีก

“การเทียบโอนผลการเรียน” หมายความว่า การขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ที่เคยศึกษาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง รวมทั้งการเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย โดยไม่ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น ๆ อีก

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ของมหาวิทยาลัยหรือตำแหน่งครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชา ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติและภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“นักศึกษาภาคปกติ” หมายความว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา ในระบบการศึกษาภาคปกติ โดยเรียนในวันเวลาราชการ

“นักศึกษาภาคพิเศษ” หมายความว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา หรือไม่เต็มเวลาในระบบการศึกษาภาคพิเศษ ซึ่งเรียนนอกเวลาราชการ และอาจเรียนในเวลาราชการบางส่วนก็ได้

“นักศึกษาต่างชาติ” หมายความว่า นักศึกษาที่ไม่ได้ถือสัญชาติไทยมาศึกษาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยภายใต้โครงการแลกเปลี่ยนหรือสมัครเข้าเรียน

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีตีความและวินิจฉัย และถือคำวินิจฉัยเป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑
ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๖ ระบบการจัดการศึกษา

ให้ใช้ระบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาการศึกษาใน ๑ ปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ โดยมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่าภาคการศึกษาละ ๑๕ สัปดาห์ และอาจมีภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตที่มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาระบบอื่นได้ โดยกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษาและการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๗ หลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่

(๑.๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์

(๑.๒) หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรีสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูง โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึกทางวิชาการ

(๒) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่

(๒.๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา

หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติการอยู่แล้วให้มีความรู้ด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงเพิ่มเติม

(๒.๒) หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ซึ่งเป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการขั้นสูงโดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และทำวิจัยที่ลุ่มลึกหรือได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงในหน่วยงานองค์กร หรือสถานประกอบการ

ข้อ ๘ การเปิดหรือปิด หลักสูตรในสาขาวิชาใด ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาวิชาการ และผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ การเปิดและปิดภาคการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ จำนวนหน่วยกิตรวม และระยะเวลาการศึกษา

(๑) หลักสูตร ๔ ปี ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๒) หลักสูตร ๕ ปี ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๕ ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๓) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิตใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๖ ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา การนับระยะเวลาการศึกษาให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ ๑๑ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์

(๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ

(๑.๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

(๑.๓) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

อาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการและมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๒) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ และหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ประกอบด้วย

(๒.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

(๒.๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

ในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ ใน ๕ คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น

(๒.๓) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

อาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการและมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

หมวด ๒

การรับเข้าศึกษาและการขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๒ จำนวนการคัดเลือกรับบุคคลเข้าศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ วิธีการคัดเลือกบุคคล เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) การรับผ่านระบบคัดเลือกกลาง

(๒) การรับโดยวิธีรับตรง

(๓) การรับตามข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งในหรือต่างประเทศ หรือตามโครงการความร่วมมือกับองค์กรภายนอก

(๔) การรับโดยวิธีอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยทั้งนี้อาจเป็นนักศึกษาที่มีสัญชาติไทยหรือนักศึกษาต่างชาติ

ข้อ ๑๕ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๑) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต้องรายงานตัวเป็นนักศึกษาด้วยตนเอง พร้อมนำหลักฐานต่าง ๆ ที่กำหนดมารายงานตัวตามวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด และชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย จึงจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษา

(๒) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาแต่ไม่อาจรายงานตัวเป็นนักศึกษาได้ตามวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องมาติดต่อเพื่อแจ้งเหตุขัดข้องให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาภายใน ๗ วันนับจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การเข้าศึกษา

หมวด ๓
การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๖ การลงทะเบียนเรียน

- (๑) การลงทะเบียนเรียนให้เป็นที่ถูกต้องตามที่หลักสูตรกำหนดในแต่ละภาคการศึกษา
(๒) การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติต้องไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิตและไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต และภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

ข้อ ๑๗ การคิดหน่วยกิต

- (๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค
(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค
(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค
(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

ข้อ ๑๘ นักศึกษาจะต้องดำเนินการลงทะเบียนเรียนด้วยตนเองในแต่ละภาคการศึกษา กำหนดการตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ การลงทะเบียนเรียนต้องเป็นไปตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของแต่ละหลักสูตร และได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๒๐ การเพิ่มหรือถอนรายวิชาลงทะเบียน สามารถดำเนินการได้ภายใน ๑๔ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๗ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๒๑ การลงทะเบียนเรียนล่าช้า สามารถดำเนินการได้ภายใน ๗ วัน นับจากวันสุดท้ายของการลงทะเบียนเพิ่มหรือถอนรายวิชา โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และชำระค่าธรรมเนียมการลงทะเบียนเรียนล่าช้าตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ การยกเลิกรายวิชา สามารถดำเนินการได้ภายใน ๑๔ วันสำหรับภาคการศึกษาปกติ และภายใน ๗ วันสำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน นับจากวันสุดท้ายของการสอบกลางภาคตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

การยกเลิกรายวิชา ตามวรรคหนึ่ง จะได้รับผลการเรียนเป็น “W”

ข้อ ๒๓ การลงทะเบียนเรียนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้การชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เป็นที่ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔
การวัดและประเมินผล

ข้อ ๒๔ การวัดและประเมินผลการศึกษา

(๑) การวัดผลการศึกษาระหว่างภาคการศึกษาและปลายภาคการศึกษาในทุกรายวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียน โดยให้มีคะแนนเก็บระหว่างภาคการศึกษาร้อยละ ๔๐ ถึงร้อยละ ๘๐ ของคะแนนรวมทั้งหมด สำหรับรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือรายวิชาที่เป็นข้อกำหนดเฉพาะของหลักสูตร สัดส่วนคะแนนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินของหลักสูตรนั้น ๆ

(๒) การประเมินผลการศึกษาให้ใช้ทั้งรูปแบบการประเมินระหว่างเรียน (Formative Assessment) และรูปแบบการประเมินหลังเรียน (Summative Assessment) ตามสัดส่วนของเกณฑ์การประเมินในหลักสูตรนั้น ๆ

ข้อ ๒๕ สัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษา

(๑) สัญลักษณ์ของการประเมินผลการศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร ที่มีระดับคะแนน รายละเอียดดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Fail)	๐.๐๐

(๒) สัญลักษณ์อื่น ๆ ที่มีความหมายเฉพาะซึ่งแสดงสภาพการศึกษา โดยไม่มีระดับคะแนน รายละเอียดดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
PD	ผ่านดีเยี่ยม (Pass with Distinction)
P	ผ่าน (Pass)
NP	ไม่ผ่าน (No Pass)
CS	หน่วยกิตจากการทดสอบมาตรฐาน (Credits from Standardized Test)
CE	หน่วยกิตจากการทดสอบด้วยการสอบ (Credits from Examination)
CT	หน่วยกิตจากการประเมินการศึกษาหรืออบรม (Credits from Training)
CP	หน่วยกิตจากการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน (Credits from Portfolio)

Au	การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง โดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
W	การถอนรายวิชา (Withdrawal)
I	การประเมินยังไม่สมบูรณ์เนื่องจากนักศึกษายังทำงานไม่เสร็จ (Incomplete)
M	ขาดสอบ (Missing)
R	เรียนซ้ำ (Repeat)

(๓) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน

(๓.๑) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน A B+ B C+ C D+ D หรือ F ใช้บันทึกผลการเรียนสำหรับรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนโดยมีค่าระดับคะแนน ระบบนี้ใช้สำหรับการประเมินหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้านและหมวดวิชาเลือกเสรี

(๓.๒) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน PD P หรือ NP ใช้บันทึกผลการเรียนสำหรับรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน โดยไม่มีค่าระดับคะแนนซึ่ง ระบบนี้ใช้สำหรับการประเมินกลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

(๓.๓) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน P ใช้บันทึกผลการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา

(๓.๔) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน CS CE CT หรือ CP ใช้บันทึกผลการเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(๓.๕) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน S หรือ U ใช้บันทึกผลการเรียนสำหรับรายวิชาที่หลักสูตรและหรือสภามหาวิทยาลัยกำหนดให้ลงทะเบียนเรียนเพิ่มโดยไม่นับหน่วยกิต

(๓.๖) การให้สัญลักษณ์ W ใช้สำหรับการบันทึกผลการเรียนรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ยกเลิกรายวิชานั้นก่อนกำหนดการสอบปลายภาค และหรือรายวิชาเลือกที่สอบตก

ในกรณีมีเหตุจำเป็นอันสมควรให้ยกเลิกการเรียนรายวิชานั้น นอกเหนือจากที่กำหนดมหาวิทยาลัยอาจออกประกาศของมหาวิทยาลัยการให้ผลการเรียน W เพิ่มเติมได้

(๓.๗) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน I ใช้บันทึกผลการเรียนรายวิชาที่การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ ในกรณีนักศึกษาส่งงานไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ด้วยเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย เมื่อสิ้นภาคการศึกษา ผู้สอนต้องส่งคะแนนที่มีอยู่พร้อมแนบเกณฑ์การประเมินผลต่อนายทะเบียนตามประกาศของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่ได้ I ต้องดำเนินการขอรับการประเมิน เพื่อเปลี่ยนระดับค่าคะแนนให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๕ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาถัดไป ถ้านักศึกษายังทำงานไม่เสร็จตามกำหนด นายทะเบียนจะพิจารณาผลงานที่ค้างอยู่เป็นศูนย์ และประเมินผลการเรียนจากคะแนนที่มีอยู่แล้ว ตามเกณฑ์ของอาจารย์ประจำวิชา

(๓.๘) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน M ใช้บันทึกในรายวิชาที่นักศึกษาขาดสอบปลายภาค โดยผู้สอนต้องส่งคะแนนที่มีอยู่ พร้อมแนบเกณฑ์การประเมินผลต่อนายทะเบียนตามประกาศของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่ได้ M และประสงค์จะสอบใหม่ จะต้องยื่นคำร้องขอสอบและชำระค่าธรรมเนียมของรายวิชานั้น ๆ ภายในระยะเวลาตามประกาศของมหาวิทยาลัย หากไม่มาติดต่อขอสอบนายทะเบียนจะปรับคะแนนส่วนที่เหลืออยู่เป็นศูนย์ แล้วประเมินผลการเรียนจากคะแนนที่มีอยู่ตามเกณฑ์ของอาจารย์ประจำวิชา

(๓.๙) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน R ใช้บันทึกผลการเรียนสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาเคยลงทะเบียนเรียนแล้วและขอลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชานั้น

ข้อ ๒๖ การคำนวณแต้มคะแนนเฉลี่ย

(๑) การคำนวณแต้มคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ในรายวิชาที่มีค่าระดับคะแนน ให้คิดเป็นเลขทศนิยมสองตำแหน่งโดยไม่ปัดเศษ

(๒) การคำนวณแต้มคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม จะไม่รวมรายวิชาที่ประเมินผลแบบไม่มีค่าระดับคะแนนและหรือรายวิชาที่ผลการประเมินยังไม่สมบูรณ์ คือ มีสัญลักษณ์ I หรือ M

ข้อ ๒๗ การลงทะเบียนเรียนซ้ำหรือเรียนทดแทน

(๑) กรณีรายวิชาบังคับ นักศึกษาได้รับผลการเรียน W F หรือ NP จะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะสอบได้ผลการเรียน A B⁺ B C⁺ C D⁺ D PD หรือ P โดยให้ประมวลผลเฉพาะหน่วยกิตที่สอบได้ผลการเรียน ซึ่งผลการเรียนที่ลงทะเบียนครั้งแรกจะได้ผลการเรียนเป็น R และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณแต้มคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๒) กรณีรายวิชาเลือก นักศึกษาได้รับผลการเรียน W อาจลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำหรือลงทะเบียนรายวิชาอื่นทดแทนจนกว่าจะสอบได้ผลการเรียน A B⁺ B C⁺ C D⁺ หรือ D โดยให้ประมวลผลเฉพาะหน่วยกิตที่สอบได้ผลการเรียน ซึ่งผลการเรียนที่ลงทะเบียนครั้งแรกจะได้ผลการเรียนเป็น R และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณแต้มคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

การลงทะเบียนเรียนซ้ำต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีของคณะที่รายวิชานั้นสังกัด

(๓) นักศึกษาอาจลงทะเบียนซ้ำในรายวิชาที่ได้รับผลการเรียน D หรือ D⁺ อีกก็ได้ การลงทะเบียนนี้เรียกว่าการลงทะเบียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนน โดยให้นำหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนเฉพาะรายวิชาที่ลงทะเบียนครั้งสุดท้าย ซึ่งการลงทะเบียนครั้งก่อนจะได้ผลการเรียนเป็น R และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณแต้มคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

การลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับระดับคะแนนต้องได้รับการอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๕

การโอนผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๒๘ การโอนผลการเรียน

(๑) คุณสมบัติของผู้ขอโอนผลการเรียน

(๑.๑) ผู้ขอโอนผลการเรียน ต้องเคยเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาแล้ว ขอกลับเข้ามาศึกษาใหม่และต้องมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๑.๒) ผู้ที่ขอโอนผลการเรียน ต้องเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรที่รับโอนของมหาวิทยาลัยเพียงหลักสูตรเดียวเท่านั้น

(๑.๓) ผู้ที่ขอโอนผลการเรียน ต้องไม่เคยถูกสั่งให้ออกจากมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษา

(๒) การโอนผลการเรียน ต้องโอนผลการเรียนทั้งหมดทุกรายวิชาที่เคยศึกษา

(๓) ผู้ที่ขอโอนผลการเรียนไม่เสียสิทธิ์ในการได้รับปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๒๙ การเทียบโอนผลการเรียน

(๑) การขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต

(๑.๑) ผู้ที่ขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ต้องเคยเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือเคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่คณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง

(๑.๒) รายวิชาที่จะเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ต้องเป็นรายวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่ารายวิชาของมหาวิทยาลัย และได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่า C หรือ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า และรายวิชาที่นำมาเทียบโอนผลการเรียน ต้องมีเนื้อหาสาระไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาในหลักสูตรที่รับโอน โดยให้บันทึกผลการเรียนของรายวิชาที่ได้รับเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตเป็น “P”

(๑.๓) จำนวนหน่วยกิตที่ได้รับการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต รวมแล้วต้องไม่เกินสามในสี่ของหน่วยกิตรวมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย

(๑.๔) ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ให้ได้รับการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปทั้งหมด สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือระดับอนุปริญญา ให้ได้รับการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ในหมวดการศึกษาทั่วไปไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต รวมเข้าไปในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

(๑.๕) ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่จะเทียบโอนนักศึกษาได้ไม่เกินกว่าชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้มิให้นักศึกษาเรียนอยู่ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว

(๑.๖) ผู้ที่ขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ไม่มีสิทธิ์ได้รับปริญญาเกียรตินิยม

(๒) การเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

(๒.๑) การเทียบความรู้จะเทียบเป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาตามหลักสูตร และระดับการศึกษาที่เปิดสอนที่ผู้ขอเทียบต้องการ

(๒.๒) การเทียบประสบการณ์จากการทำงานต้องคำนึงถึงความรู้ที่ได้จากประสบการณ์เป็นหลัก การเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย จะต้องได้ผลการประเมินไม่ต่ำกว่า C หรือ ๒.๐๐ หรือผลการเรียน P และจะเทียบโอนผลการเรียนของรายวิชาได้ไม่เกินสามในสี่ของหน่วยกิตรวมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย และให้บันทึกผลการเรียนในรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามวิธีการประเมิน ได้แก่ (๑) การทดสอบมาตรฐาน (๒) การทดสอบด้วยการสอบ ที่ไม่ใช่ทดสอบมาตรฐาน (๓) การประเมินการศึกษาหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา (๔) การเสนอแฟ้มสะสมผลงาน และให้บันทึกผลการเรียนในรายวิชาเป็น “ CS CE CT หรือ CP ”

(๒.๓) วิธีการประเมินเพื่อเทียบความรู้ในแต่ละรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาและเกณฑ์การตัดสินของการประเมินในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒.๔) ผลการประเมินต้องเทียบได้ไม่ต่ำกว่า C หรือ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า และไม่มี การนำมาคิดคะแนนผลการเรียนหรือคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๒.๕) การเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากศึกษานอกระบบ และหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ไม่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๓๐ รายวิชาที่นำมาขอโอนผลการเรียน ต้องเป็นรายวิชาที่สอบได้หรือเคยศึกษามาแล้วไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นถึงวันเข้าศึกษาและการขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต ต้องเป็นรายวิชาที่สอบได้หรือเคยศึกษามาแล้วไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นถึงวันเข้าศึกษา

ข้อ ๓๑ การโอนผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียน จะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายในภาคการศึกษาแรกของการศึกษาตามหลักสูตรและให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจัดแผนการเรียนให้ผู้ขอโอนผลการเรียนหรือผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนใหม่และแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

ข้อ ๓๒ ผู้ที่ขอโอนผลการเรียน หรือ เทียบโอนผลการเรียน จะต้องใช้เวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษาและต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียนตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ การโอนผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และได้รับการอนุมัติจากคณบดีแล้วแจ้งให้นายทะเบียนรับทราบ

หมวด ๖

สถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๓๔ สถานภาพของนักศึกษา

การจำแนกสถานภาพนักศึกษา จะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติแต่ละภาค ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก ซึ่งการจำแนกสถานภาพนักศึกษาจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่สอง สำหรับผลการศึกษภาคฤดูร้อนไม่มีการจำแนกสถานภาพนักศึกษา การจำแนกสถานภาพนักศึกษามี ๓ ประเภท ได้แก่ นักศึกษาสภาพปกติ นักศึกษาสภาพรอพินิจ และนักศึกษาพ้นสภาพ

(๑) นักศึกษาสภาพปกติ เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นภาคการศึกษาแรกหรือนักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

(๒) นักศึกษาสภาพรอพินิจ หมายถึง นักศึกษาที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๑.๖๐ ถึง ๑.๙๙

(๓) นักศึกษาพ้นสภาพ เป็นนักศึกษาที่สิ้นสุดสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในกรณีตามข้อ ๓๕

ข้อ ๓๕ การพ้นสถานภาพนักศึกษา นักศึกษาจะพ้นสภาพในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) นักศึกษาที่มีระยะเวลาการศึกษาเกินเกณฑ์ที่กำหนด และยังไม่สำเร็จการศึกษา

(๕) นักศึกษาที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๖๐ เมื่อมีการจำแนกสถานภาพนักศึกษา

(๖) เป็นนักศึกษาสภาพรอพินิจที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในภาคการศึกษาถัดไปต่ำกว่า ๑.๘๐ สองภาคการศึกษาที่มีการจำแนกสถานภาพนักศึกษาต่อเนื่องกัน

(๗) เป็นนักศึกษาสภาพรอพินิจสี่ภาคการศึกษาที่มีการจำแนกสถานภาพนักศึกษาต่อเนื่องกันแล้ว ยังไม่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษารอพินิจ

(๘) กระทำผิดข้อบังคับหรือระเบียบอื่นของมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๙) เมื่อพ้นกำหนดเวลาการลงทะเบียนล่าช้าตามประกาศของมหาวิทยาลัยแล้วยังไม่มาลงทะเบียนหรือไม่ได้มารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา

(๑๐) สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้ปริญญา

ข้อ ๓๖ การคงสภาพการเป็นนักศึกษา

การคงสภาพการเป็นนักศึกษา เป็นการขอรักษาสถานภาพนักศึกษา ในกรณีที่นักศึกษามีสถานภาพปกติและความประสงค์จะไม่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ หลังจากที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ ปีการศึกษา

(๑) การขอคงสภาพการเป็นนักศึกษาต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายก่อนวันสุดท้ายของการลงทะเบียนเพิ่มหรือถอนรายวิชา และต้องชำระเงินค่ารักษาสถานภาพของภาคการศึกษานั้นตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

(๒) การขอคงสภาพการเป็นนักศึกษานุมัติได้ไม่เกินครั้งละ ๑ ภาคการศึกษาหากมีความจำเป็นให้ขอใหม่ในภาคการศึกษาถัดไป

การนับระยะเวลาการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ขอคงสภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาเป็นระยะเวลาการศึกษา

(๓) นักศึกษาที่คงสภาพการเป็นนักศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาต้องรายงานตัวต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและแจ้งให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนทราบก่อนที่จะลงทะเบียนเรียน

(๔) หากเป็นการขอคงสภาพการเป็นนักศึกษากายหลังระยะเวลาเพิ่มหรือถอนรายวิชา

(๔.๑) กรณีไม่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างสุดวิสัยที่จะศึกษาในภาคการศึกษานั้น รายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดจะถือว่าลงทะเบียนสำเร็จนักศึกษาขอคงสภาพการเป็นนักศึกษากายหลังกำหนดเวลาเพิ่มหรือถอนรายวิชา และได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำวิชา รายวิชาที่ลงทะเบียนทั้งหมดจะได้สัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดใบรายงานผลการศึกษา และต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

(๔.๒) กรณีมีเหตุผลความจำเป็นอย่างสุดวิสัยไม่สามารถที่จะศึกษาในภาคการศึกษานั้นได้อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกการลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้นและนักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมค่ารักษาสถานภาพของภาคการศึกษานั้นตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๗ การคืนสภาพการเป็นนักศึกษาปกติ

(๑) นักศึกษาที่มีสภาพรอพินิจตามข้อ ๓๔ (๒) จะคืนสภาพการเป็นนักศึกษาปกติได้เมื่อมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในภาคการศึกษาที่มีการจำแนกสถานภาพนักศึกษาตั้งแต่ ๒.๐๐

(๒) นักศึกษาที่พ้นสภาพตามข้อ ๓๕ (๓) อาจขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาได้ภายใน ๓๐ วันนับจากวันพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา โดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายโดยอยู่ในดุลยพินิจของรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๓) นักศึกษาที่พ้นสภาพตามข้อ ๓๕ (๙) อาจขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาได้ภายในภาคการศึกษา นั้น โดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

หมวด ๗

การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา

ข้อ ๓๘ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) มีความประพฤติดี
- (๒) มีผลการเรียนครบตามโครงสร้างหลักสูตร รวมทั้งเงื่อนไขอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- (๓) ได้ชำระระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐
- (๔) มีระยะเวลาศึกษาตามเกณฑ์ดังนี้

(๔.๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๔.๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๗ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๔.๓) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

- (๕) มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

ข้อ ๓๙ การให้ปริญญาผู้ที่ได้รับปริญญา ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษา
- (๒) ไม่มีพันธระด้านหนี้สินกับทางมหาวิทยาลัย
- (๓) ได้รับการอนุมัติการให้ปริญญาจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๐ การให้ปริญญาเกียรตินิยม

(๑) นักศึกษาระดับปริญญาตรี สอบได้ระดับคะแนนเฉลี่ยจากการศึกษาไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับ ๑

(๒) นักศึกษาระดับปริญญาตรี สอบได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ แต่ไม่ถึง ๓.๖๐ จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับ ๒

- (๓) สอบได้ในรายวิชาใด ๆ ไม่ต่ำกว่า C ตามระบบค่าคะแนน และไม่มีผลการเรียน F หรือ NP

- (๔) มีระยะเวลาศึกษา

(๔.๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาปกติ

(๔.๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

(๔.๓) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาปกติ

(๕) นักศึกษาภาคปกติที่มหาวิทยาลัยจัดให้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือที่มีการโอนผลการเรียนไม่เสียสิทธิ์ในการรับปริญญาเกียรตินิยม

(๖) นักศึกษาภาคปกติที่มีการเทียบโอนผลการเรียน หรือลงทะเบียนเรียนซ้ำหรือเรียนทดแทนไม่มีสิทธิ์ในการรับปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๔๑ ปริญญาบัตร ใบแสดงผลการศึกษา และใบรับรองคุณวุฒิ

ใบปริญญาบัตร ใบแสดงผลการศึกษา และใบรับรองคุณวุฒิ ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อปริญญา และชื่อสาขาวิชา ให้ตรงกับที่ระบุไว้ในเอกสารหลักสูตรฉบับที่เสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รับทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๙

(นายบุญลือ ทองอยู่)

นายกสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ภาคผนวก ข

รายงานการวิจัยหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2559

รายงานการวิพากษ์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙

ครั้งที่ ๑ / ๒๕๕๙

วันจันทร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมลิขิต ๑ โรงแรมสวนดุสิตเพลส มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายนามคณะกรรมการ

๑. ดร.สุวมาลย์	ม่วงประเสริฐ	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิมา	แป้นธัญญานนท์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
๓. ดร.จิรวัดน์	วีรังกร	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔. ดร.สิทธิพร	เอี่ยมแสน	ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
๕. ดร.วนิดา	อัญชลีวิทยกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
๖. ดร.จิตต์วิมล	คล้ายสุบรรณ	กรรมการ
๗. นายสุทัศน์	มุ่มแดง	เลขานุการ
๘. นางธนิดา	แสงอ่วม	ผู้ช่วยเลขานุการ

รายนามผู้เข้าร่วมรับฟัง

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรแก้ว	เกาวิเศษ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภัทร	ปัจฉิมม์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล	วิบูลยศรีน
๔. ดร.ชาติ	ทัชชะ
๕. ดร.สุรสิทธิ์	ทรงม้า
๖. นางสาวพัชราภรณ์	ขำแป้ง
๗. นางสาวปาริกา	อัคนิวาส
๘. นางจรรย์ภรณ์	ศรีบุญรอด
๙. นางสาวเต็มใจ	มนต์ไธสงค์

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

การวิพากษ์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙

ดร.สุวมาลย์ ม่วงประเสริฐ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ทำหน้าที่เป็นประธานการวิพากษ์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ กล่าวแนะนำคณะกรรมการซึ่งได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นกรรมการวิพากษ์ฯ จำนวน ๒ ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิมา เป็นผู้อำนวยการ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ และดร.จิรวัดน์ วีรังกร จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และประธานกล่าวเพิ่มเติมในภาพรวมของหลักสูตรดังนี้

ตามที่มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อเตรียมใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกหลักสูตร ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นในด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ตลอดจนมีความใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก มีความเป็นมนุษย์ที่ดีและสมบูรณ์ และมีความเป็นสวนดุสิต ซึ่งหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีจำนวน ๗ รายวิชา กำหนดให้เรียนจำนวน ๓๐ หน่วยกิต โดยสรุปรายละเอียดพอสังเขป ดังนี้

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีจำนวน ๗ รายวิชา มีลักษณะเป็นรายวิชาบูรณาการข้ามศาสตร์ โดยกำหนดให้เรียน จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
xxxxxxx	ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความเป็นผู้รอบรู้ Thai Language for Being Scholarship	๖(๖-๐-๑๒)
xxxxxxx	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน English for Self-direction	๔(๔-๐-๘)
xxxxxxx	ภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิด English for Reflection Thinking	๔(๔-๐-๘)
xxxxxxx	พลเมืองไทยและพลโลกที่ดี Smart Thai and Global Citizens	๔(๔-๐-๘)
xxxxxxx	ความเป็นสวนดุสิต Suan Dusit Spirit	๔(๔-๐-๘)
xxxxxxx	สังคมอารยชน Civilized People Societies	๔(๔-๐-๘)
xxxxxxx	วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Science and Mathematics in Daily Life	๔(๔-๐-๘)

ประธานได้ให้คณะกรรมการทำการวิพากษ์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณา และชี้แนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนที่จะนำเสนอพิจารณาในขั้นตอนต่อไป

จากการประชุมคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น สามารถสรุปประเด็นสำคัญในการวิพากษ์ได้ตามตารางผลการวิพากษ์รายวิชา ดังต่อไปนี้

ตารางผลการวิพากษ์รายวิชา

ลำดับที่	รายวิชา	ผลการวิพากษ์	
		เพิ่มเติม/แก้ไขเนื้อหาอธิบายรายวิชา	ปรับหน่วยกิต
๑	ความเป็นสวนดุสิต Suan Dusit Spirit ๔(๔-๐-๘)	ควรเพิ่มทักษะการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนเพื่อความเข้าใจตนเอง และเห็นคุณค่าของอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	๔(๒-๔-๖)
๒	ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความเป็นผู้รอบรู้ Thai for Being Scholar ๖(๖-๐-๑๒)	- ต้องมีเครื่องมือในการจับประเด็น ๓ ตัว ๑) ทักษะการจับประเด็น ๒) ทักษะการตั้งคำถาม ๓) ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถจับประเด็นเรื่องที่อ่านหรือฟัง และตั้งคำถามได้ - ปรับชื่อวิชาภาษาอังกฤษ	๖(๓-๖-๙)
๓	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน English for Self-direction ๔(๔-๐-๘)	ควรเพิ่มการสรุปใจความสำคัญ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้อ่าน ทำความเข้าใจ และจับใจความสำคัญของเรื่องได้	๔(๒-๔-๖)
๔	ภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิด English for Reflective Thinking ๔(๔-๐-๘)	ควรเพิ่มการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น หรือการคิดในเชิงลึก แต่ต้องสัมพันธ์วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน	๔(๒-๔-๖)
๕	สังคมอารยชน Civilized People Societies ๔(๔-๐-๘)	ควรเพิ่มความเข้าใจและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อความเท่าทันโลกยุคใหม่ และสามารถตอบโจทย์ของ Thailand 4.0 เพื่อให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ได้	๔(๒-๔-๖)
๖	พลเมืองไทยและพลโลกที่ดี Smart Thai and Global Citizens ๔(๔-๐-๘)	ความเพิ่มเรื่องของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาสามารถใช้ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและมีทัศนคติที่ดีที่จะปฏิเสธคอร์รัปชัน	๔(๒-๔-๖)
๗	วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Science and Mathematics in Daily Life ๔(๔-๐-๘)	ควรเพิ่มเรื่องของสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มทักษะในการดูแลรักษาสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และมีความรู้ในการใช้สื่ออย่างรู้เท่าทัน	๔(๒-๔-๖)

ดังนั้น คณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรฯ มีมติให้คณะผู้พัฒนาหลักสูตรฯ ปรับแก้ไขตามข้อสรุป
ในส่วนของเนื้อหาคำอธิบายรายวิชา รวมถึงปรับแก้แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์
การเรียนรู้จากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปสู่รายวิชา (General Education Curriculum Mapping) ในหมวดที่ ๔
ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ซึ่งต้องสัมพันธ์กับรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.๓)
เพื่อความครบถ้วนและสมบูรณ์ของรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) และนำเสนอในขั้นตอนต่อไป

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๐๐ น.

(นางธนิดา แสงอ่วม)
ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายสุทนต์ มุมแดง)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

๒๓๕ ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐ โทร. ๐-๒๒๔๔-๕๐๐๐

295 Nakhon Ratchasima Rd., Dusit Bangkok 10300 Tel. 668-2244-5000

www.dusit.ac.th